

at maatte følge af Vedtagelsen af det Forslag, der sidst blev affstemt (Ordføreren: Ja!). Jeg skal imidlertid dog sætte det under Forhandling, for om Nogen maaskee maatte ønske at høre sig derover.

Ordføreren: Jeg har allerede om dette Forslag bemærket det Fornødvne. Det er nemlig blot en Omflytning, idet den paagjældende Bestemmelse, som ved anden Behandling blev indsat i § 14, nu atter foreslaaes henflyttet i § 17, hvor den oprindeligt stod.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Affstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 17:

Som andet Stykke tilføies:

Skulde Dommeren under Sagens Behandling finde, at nogen for ham indledet Sag efter sin Bestaafenhed egner sig til egentlig kriminalretlig Behandling, slutter han Sagen ved sin Protokol og tilstiller Justitiarius Udskrift af det Påskrede.

vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Sagen i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Jeg haaber, jeg tør gaae ud fra, at de Dyringer, som den høitærede Justitsminister nys fremsatte, og som jo berørte to Punkter i det foreliggende Lovudkast, dog ikke have den Betydning at han skulde antage, at det ikke skulde for tjene Prøvelse i det andet Thing, eller under Forudsætning af, at det der blev vedtaget i den Form, det har faaet i Landstinget, ikke skulde kunne forelægges Hans Majestæt Kongen til Sanktion. Skulde det være Meningen, vilde jeg overmaade meget beklage det, da det jo nu allerede er den anden Samling, dette lille Lovudkast foreligger Rigsdagen. Det er jo meget sandt, at vi have udvidet de paagjældende Politidomstoles Kompetence ved at henlægge Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager under dem, og jeg erindrer meget godt, at den høitærede Justitsminister ved Sagens Forhandling forrige

Gang var af den Formening, at vi derved noget for stærkt havde udvidet Omraadet; men det forekommer mig, at den høitærede Ministers Betænkelighed dog væsentligt var rettet derpaa, at man derved vilde overbebyrde de to Politidomstole. Herimod blev der imidlertid gjort opmærksom paa, at Justitiarius havde Kompetence til, i alt Fald midlertidigt, naar det skulde vise sig, at der til en vis given Tid var en saadan Oversfyldning af Sagerne, da at lade et af Kriminalkamrene fungere som Politidomstol. For mit eget personlige Vedkommende stillede jeg mig, som det høitærede Thing vistnok vil have bemærket, forrige Gang netop saaledes, at jeg ikke skulde have havt Synnerligt at erindre imod, at disse Sager vare blevne behandlede som kriminelle, som det vilde skee efter Lovudkastet; men det forekommer mig rigtigt nok, at ligesom det i og for sig er ønskeligt, at disse Sager kunne modtage, og det snarest muligt, det Gode, som Mundtlighed og Offentlighed frembyde for alle Sager, saaledes er det ogsaa ret ønskeligt, om disse Sager, der ifølge deres Væsen i over et halvt Aarhundrede have været behandlede som Politisager, ogsaa fremdeles maatte blive det. Jeg kan ikke troe, at de fra Henfigtsmæssigheds hensyn hente de Bæmskeligheder, der bleve gjorde gjældende fra den høitærede Ministers Side, kunne være uoverstigelige. Meget mere overrasket maatte jeg imidlertid blive ved at høre den høitærede Minister saa meget stærkt i Aften modsætte sig Bestemmelsen i § 17, der ganske vist, som den staaer i Udcastet, ogsaa vil kunne komme til Anvendelse paa Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager, og som vil medføre eller ialtsald vil kunne medføre, at en Forbryder, der i Regelen vil være et ganske ungt Menneske, som første Gang befinder sig paa Forbryderbanen, kan slippe med en Advarsel, hvor der ellers efter den nuværende Lovgivning ufeilbarligt vilde gaae Straffedom over ham. Det er fra Udvalgets Side blevet udhævet, at dette maaskee netop er noget meget Ønskeligt og en Betragtning, som maatte tilraade at lade Tyveri-, Bedrageri- og Hælerisager blive behandlede ved de paagjældende Politiretter. Det er noget ganske Nytt, der her indføres i vor Retsforfatning; men jeg kan sige, at fra de Lovgivningers Side, der kjende